

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-09774/17-19

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 15. ledna 2018 takto:

Společnost [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] IČO: [REDAKCE]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. e) č. 101/2000 Sb., neboť bez souhlasu subjektů údajů zpracovávala osobní údaje přesně nezjištěného počtu osob v rádech statistických, nejméně v rozsahu jméno, příjmení, adresa a telefonní číslo, které získala na základě licenční smlouvy uzavřené dne 5. září 2012 s [REDAKCE], fyzickou osobou podnikající dle živnostenského zákona, se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE] licenční smlouvy uzavřené dne 19. září 2013 se společností [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], a na základě objednávky ze dne 25. října 2012 od společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] a uchovávala je minimálně do zahájení kontroly provedené u obviněné ve dnech 16. listopadu 2016 až 19. září 2017 inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů nebo v případech stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

- I. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 800.000 Kč
(slovy osm set tisíc korun českých)

- II. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněného, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů z databází bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo obviněné, společnosti ██████████, doručeno dne 26. října 2017. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět zaslaný Úřadu, a spisový materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u obviněné ve dnech 16. listopadu 2016 až 19. září 2017 inspektorem Úřadu Mgr. Danielem Rovanem.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle § 2 odst. 4 tohoto zákona se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje pouze tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Toto ustanovení je přitom promítnutím ústavněprávní zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato zásada se přitom promítá i do přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., neboť podle § 112 odst. 1 tohoto zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. K tomu je nutno uvést, že porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., resp. spáchání přestupku dle § 45 odst. 1 písm. e) téhož zákona je svým charakterem přestupkem trvajícím (viz § 8 zákona č. 250/2016 Sb.). V souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. se v případě, jestliže se zákon změní během páchaní přestupku, použije zákon, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán. Podle § 2 odst. 4 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. se v případě trvajících přestupků použije zákon účinný v době, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. S ohledem na uvedené a na časové vymezení skutku, kterým byl přestupek obviněné spáchán, proto správní orgán posuzoval jednání obviněné dle právní úpravy účinné od 1. července 2017.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obviněná získala na základě uzavřených licenčních smluv uzavřených ze dne 5. září 2012 s ██████████ (██████████ kontaktů) a dne 19. září 2013 se společností ██████████ (██████████ kontaktů) a na základě objednávky ze dne 25. října 2012 od společnosti ██████████ (██████████ kontaktů), které dále využívala při své činnosti. Uvedené kontakty byly předány v rozsahu jméno, příjmení, telefonní číslo a adresa subjektu údajů. Licenční smlouvy i objednávka jsou součástí spisového materiálu shromážděného v rámci provedené kontroly.

Předmětem činnosti obviněné jsou marketingové průzkumy, tvorba speciálních databází, přičemž tyto služby mohou zahrnovat zpracování osobních údajů. Ve všeobecných obchodních podmínkách obviněné ze dne 1. srpna 2012 stojí, že získává data z veřejných zdrojů a vlastním sběrem v souladu s právními předpisy. Ze spisového materiálu

shromážděného v rámci kontroly je však zřejmé, že dochází i ke zpracování osobních údajů, které získala obviněná na základě výše zmiňovaných licenčních smluv a objednávky. Z licenční smlouvy uzavřené s [REDAKCE] z bodu 4., vyplývá, že [REDAKCE]

V licenční smlouvě uzavřené se společností [REDAKCE] se v bodu 3. g) uvádí, že [REDAKCE]

[REDAKCE] Dle vyjádření obviněné ze dne 21. dubna 2017 jsou všechny jí zpracovávané osobní údaje součástí databáze, kterou předala dne 1. srpna 2016 Úřadu, a to v rámci kontroly sp. zn. UOOU-03429/16 prováděné ve společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], IČO: [REDAKCE]. Uvedenou databázi předala obviněná společnosti [REDAKCE] na základě licenční smlouvy uzavřené dne 9. prosince 2015.

Ze zjištění správního orgánu vyplývá, že uvedená databáze (tedy databáze předaná společnosti [REDAKCE], jejíž kopie byla vložena do tohoto spisu řízení o přestupku, obsahuje celkem [REDAKCE] záznamů. U každého záznamu je uvedeno jméno, příjmení, telefonní číslo a adresa.

V rámci provedené kontroly u obviněné bylo také zjištěno, že obviněná na základě objednávek vytvořila databáze fyzických osob pro další společnosti ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]), u kterých zaručila, že se jedná o osoby, které udělily souhlas s kontaktováním, resp. marketingovým oslovováním.

Správní orgán vydal dne 31. října 2017 usnesení k předložení databází, které poskytli obviněné [REDAKCE], společnost [REDAKCE] a společnost [REDAKCE], (jakožto právní nástupce společnosti [REDAKCE]). Dne 2. listopadu 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření společnosti [REDAKCE] ve kterém uvedla, že [REDAKCE]

[REDAKCE]. Obviněná osoba byla v době pořízení databáze srozuměna s obchodními podmínkami využívání takto získaných údajů, přičemž standardní podmínky používání dat stanovují časové omezení na dobu 12 měsíců. [REDAKCE]

██
██
Dále v této souvislosti obdržel správní orgán dne 14. listopadu 2017 vyjádření ██████████, ve kterém uvedl, že uvedená transakce proběhla před více jak čtyřmi lety a data byla ihned skartována. Proto nemůže požadovanou databázi předložit.

Společnost ██████████ na usnesení správního orgánu nijak nereagovala.

Dne 10. listopadu 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření právního zástupce obviněné. Obviněná se domnívá, že nespáchala přestupek ve smyslu zákona č. 250/2016 Sb. a uvedla k tomu následující důvody. Dle názoru obviněné je v řízení dána překážka, neboť skutek, který je jí vytýkán, tedy porušení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. již byl předmětem kontrolního řízení a bylo o něm rozhodnuto příkazem čj. UOOU-11233/16-67 ze dne 9. října 2017, kterým byla společnosti uložena opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Výše uvedené pak dle obviněné zakládá překážku řízení, neboť podle § 77 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. nikdo nemůže být obviněn z totožného skutku, o němž již bylo proti téže osobě zahájeno řízení. Dále obviněná namítá, že správní řízení nebylo zahájeno řádně, a to z důvodu rozporu s § 78 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., kdy skutek nebyl v oznámení o zahájení řízení řádně popsán a definován tak, aby nemohl být zaměnitelný s jiným. Obviněná se tak nemůže proti takovému řízení bránit, neboť ze spisu ani z oznámení není zřejmé, kdy mělo k vytýkanému zpracování dojít, v jakém rozsahu a jakým způsobem. Dle názoru obviněné je nezbytné, aby oznámení o zahájení řízení obsahovalo konkrétní důkazy, které vedly správní orgán k závěru, že byl spáchán přestupek a že jej spáchala obviněná společnost. Obviněná má za to, že pokud by došlo k zahájení řízení o přestupku tak, že by byl přesně vymezen skutek, mohla by se účinně zprostit odpovědnosti za přestupek ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., neboť vynaložila veškeré úsilí, aby zabránila přestupku. Obviněná má přijaty veškeré interní předpisy týkající se organizačního a technického zabezpečení zpracování osobních údajů, pravidelně školí své zaměstnance v oblasti ochrany osobních údajů. Rovněž dle názoru právního zástupce učinila veškeré nezbytné opatření k odvracení přestupku, neboť již v rámci kontroly došlo k likvidaci údajů, u kterých bylo podezření, že souhlas nebyl získán v souladu s rozhodovací praxí správního orgánu. Dále obviněná společnost uvedla, že splnila veškeré povinnosti, které jí byly uloženy příkazem ze dne 9. října 2017.

Ve svém vyjádření se obviněná opětovně vyjadřuje k závěrům kontrolního řízení. Uvádí, že telefonní čísla neužívala z titulu licenční smlouvy, ale z titulu oprávněně zveřejněného osobního údaje. Kontrolní orgán dle jejího názoru nesprávně a neúplně zjistil skutkový stav, neboť se nezabýval skutečností, kdo určuje účel a prostředky zpracování předmětných osobních údajů a kdo je správcem. Obviněná se přitom označuje za zpracovatele, přičemž ke zpracování využila ve smyslu § 14 zákona č. 101/2000 Sb. dílčího zpracovatele, a to právě na základě licenčních smluv. Dílčí zpracovatel měl oprávněně zveřejněné osobní údaje nalézt na internetu a zpracovat je do databáze pro daného správce. Obviněná dále nesouhlasí se závěry kontrolního protokolu, protože dozorový orgán dovozuje pouze z textu licenční smlouvy, že obviněná zpracovávala osobní údaje v tvrzeném rozsahu. Závěrem pak obviněná navrhuje, aby správní orgán řízení zastavil.

Správní orgán vyzval obviněnou společnost, aby doložila právní tituly pro zpracování osobních údajů obsažených v databázi, kterou obviněná předložila Úřadu dne 1. srpna 2016 Úřadu, a to v rámci kontroly sp. zn. UOOU-03429/16 vedené u společnosti [REDACTED]

[REDACTED] Na tuto výzvu reagoval právní zástupce obviněné sdělením ze dne 5. prosince 2017, ve kterém uvedl, že obviněná v návaznosti na kontrolní řízení přijala opatření k odstranění zjištěných nedostatků a v souladu s příkazem ze dne 9. října 2017 veškeré osobní údaje zlikvidovala. Má za to, že společnost není povinna dokládat jakékoliv skutečnosti dokládající právní titul k osobním údajům, u kterých nedochází ke zpracování, a to právě z důvodu ukončeného kontrolního řízení. S ohledem na zásadu minimalizace rozsahu údajů s ohledem na zásadu nezpracovávat osobní údaje jen z důvodu řízení dozorových orgánů, pokud k tomu není jiný důvod, se právní zástupce obviněné domnívá, že není zákonný důvod požadovat předložení dokumentů, tak jak bylo uvedeno ve výzvě. Opětovně pak vyjádřil námitky vůči samotnému zahájení řízení o přestupku a trvá na svých předchozích návrzích, tj. aby bylo řízení zastaveno, nebo aby bylo oznámení o zahájení doplněno o veškeré skutečnosti, které jsou pro řízení rozhodné (přesné vymezení skutku, které osoba zpracování provedla, jakými důkazy jsou závěry podloženy a odůvodnění pro navrženou právní kvalifikaci skutku).

Dne 22. prosince 2017 bylo, po zaslání výzvy obviněné k seznámení se s podklady a po nahlédnutí do spisu právním zástupcem obviněné, správnímu orgánu doručeno vyjádření právního zástupce, ve kterém uvedl, že setrvává na svém postoji uvedeném v předchozích vyjádřeních a opětovně navrhl zastavit řízení v souladu s § 89 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.

K předmětu řízení správní orgán uvádí, že osobním údajem je podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů, jestliže lze subjekt přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Na základě těchto kritérií lze tedy konstatovat, že údaj, jakým je jméno, příjmení, adresa bydliště a telefonní číslo, je nepochybně osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týká minimálně určitého subjektu údajů.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Zpracování osobních údajů u obviněné spočívalo zejména v jejich shromáždění, uchovávání, dalším využití pro vytvoření databází pro její klienty na základě objednávek, v jejich vyhledávání a používání; jednalo se tedy nepochybně o zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.

Obviněná dále určila účel a prostředky zpracování osobních údajů, neboť v rámci své podnikatelské činnosti shromážděné osobní údaje (od jiných společností případně i z vlastní činnosti) dále využívala pro vytváření databází pro své klienty na základě objednávek. Je tedy správcem osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a jako správce je povinna plnit všechny povinnosti, které jí vyplývají ze zákona č. 101/2000 Sb. Na tom nic nemění ani skutečnost, že osobní údaje, které poskytovala za úplaty svým klientům, byly strukturované dle požadavků jednotlivých klientů, ani že jejich zdrojem byly jiné subjekty. Správní orgán na

tomto místě uvádí, že identifikace obviněné jako správce k jednomu ze zpracování osobních údajů, která provádí, nijak nevylučuje, aby se obviněná v případě některých konkrétních zpracování nalézala v postavení zpracovatele ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti lze také uvést, že vyjádření obviněné ohledně tzv. dílčího zpracovatele, lze tímto označit za irrelevantní.

Správce má dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů nebo za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněná právnická osoba nedisponovala souhlasem osob uvedených v databázi, kterou předala Úřadu dne 1. srpna 2016, a která obsahovala osobní údaje získané na základě licenčních smluv od [REDAKCE], společnosti [REDAKCE], a na základě objednávky od společnosti [REDAKCE], a na její jednání není možné v tomto případě vztáhnout ani žádné z ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán má za to, že se v případě obviněné nejednalo o zpracování osobních údajů umožněné ve smyslu § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. nebo že by její činnost bylo možné podřadit pod § 5 odst. 5 téhož zákona.

Podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. lze zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů, pokud se jedná o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života. Osobní údaje, jejichž zpracování je předmětem tohoto řízení, obviněná získala od tří subjektů, které jsou uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí. V případě osobních údajů předaných obviněné společností [REDAKCE] a [REDAKCE] a v případě telefonních čísel se přitom, jak vyplývá ze shromážděných podkladů (zejména z vyjádření obviněné v rámci prováděné kontroly), mělo jednat o zveřejněné údaje [viz též § 4 písm. l) zákona č. 101/2000 Sb.]. K tomu je však nezbytné uvést, že oprávněně zveřejněné údaje však nelze bez souhlasu subjektů údajů zpracovávat pro účely nabízení obchodu nebo služeb. Je tomu tak proto, že ustanovení § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. je v tomto případě ustanovením obecným. V případě specifického účelu zpracování, tedy nabízení obchodu a služeb, je přitom třeba dodržovat podmínky stanovené v ustanovení speciálním, kterým je § 5 odst. 5 a násl. zákona č. 101/2000 Sb. Z tohoto důvodu v souladu s principem *lex specialis derogat legi generali* nemůže být § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. relevantním právním titulem pro zpracování, které prováděla obviněná, které zcela evidentně sloužilo k nabízení obchodu a služeb, neboť právě za tímto účelem zcela prokazatelně shromážděné údaje obviněná společnost zpracovávala.

Podle § 5 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. provádí-li správce nebo zpracovatel zpracování osobních údajů za účelem nabízení obchodu nebo služeb subjektu údajů, lze pro tento účel použít jméno, příjmení a adresu subjektu údajů, pokud tyto údaje byly získány z veřejného seznamu nebo v souvislosti se svojí činností jakožto správce nebo zpracovatele. Správce nebo zpracovatel však nesmí uvedené údaje dále zpracovávat, pokud s tím subjekt údajů vyslovil nesouhlas. Nesouhlas se zpracováním je nutné vyjádřit písemně. Bez souhlasu subjektu údajů nelze k uvedeným údajům přiřazovat další osobní údaje. Obviněná zpracovávala osobní údaje včetně telefonních čísel, tj. v širším rozsahu, než jaký je možné v souladu se zmiňovaným ustanovením využívat, a nedoložila, že by v daném případě disponovala právním titulem k jeho zpracování, kterým by musel nepochybně být souhlas subjektů údajů.

Skutečnost, že osobní údaje, které získala na základě licenčních smluv resp. výše zmíněné objednávky, dle kterých byl souhlas s oslovováním garantován poskytovatelem, nebo se mělo jednat o oprávněně zveřejněné údaje, nelze považovat za vyjádření souhlasu splňujícího náležitosti podle § 4 písm. n) zákona č. 101/2000 Sb. Podle tohoto ustanovení se za souhlas považuje svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů. Podle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. musí být navíc subjekt údajů při udělení souhlasu informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování. Z uvedeného je zřejmé, že souhlasem pro další zpracování osobních údajů (vytváření databází využívaných k nabízení obchodu a služeb) obviněná společnost, jakožto správce, nedisponovala. Správní orgán podotýká, že v případě osobních údajů shromážděných od společnosti [REDAKCE] a od [REDAKCE] se mělo jednat o údaje zveřejněné, tedy nikoli zpracovávané na základě souhlasu. V případě údajů získaných od společnosti [REDAKCE] mělo jít sice (s výjimkou telefonních čísel) o zpracování založené na základě souhlasu subjektů údajů (jak vyplývá z příslušné smlouvy), nicméně obviněná v rámci kontroly provedené Úřadem ani tohoto řízení nebyla schopna takové souhlasy doložit. Správní orgán přitom znovu zdůrazňuje, že by se muselo jednat o souhlasy, ve kterých by jako správce osobních údajů byla uvedena ona sama. I ze stížností doručených Úřadu, které byly podkladem pro provedení kontroly, je přitom zřejmé, že takovými souhlasy obviněná nedisponovala. V důsledku toho lze konstatovat, že právní titul ke zpracování, které prováděla, jí zcela scházel. Správní orgán dále uvádí, že odpovědnosti za doložení právního titulu ke zpracování osobních údajů se nemůže správce zprostit odkazem na smluvní dokumentaci, která má zaručovat, že předmětný právní titul (tedy v tomto případě souhlas) existuje. Je jeho povinností u svého smluvního partnera tuto skutečnost ověřit a zajistit, že bude schopen v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb. souhlasy doložit, byť by byly třeba uloženy u druhé smluvní strany. Argumentaci obviněné, že souhlasy není povinna správnímu orgánu předložit, neboť jimi nemusí disponovat s ohledem na skutečnost, že zpracování ukončil, považuje správní orgán za zcela zjevně účelovou.

K vyjádření právního zástupce obviněné správní orgán uvádí, že je toho názoru, že požadavky na popis skutku, pro který bylo řízení o přestupku zahájeno, byly splněny, neboť jasně uvedl, jaké osobní údaje měla obviněná zpracovávat v rozporu se zákonem, určil, z jakého zdroje tyto osobní údaje měly pocházet, tj. je dostatečně přesně označil. Rovněž tak byla uvedena doba uzavření licenčních smluv a objednávky, od které docházelo ke zpracování osobních údajů obviněnou. Správní orgán také definoval podklady, které ho vedly k zahájení řízení, tj. písemný materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u obviněné, se kterým byla obviněná, resp. její právní zástupce, seznámeni ještě v rámci kontrolního řízení. Oznámení o zahájení řízení také obsahovalo předběžnou právní kvalifikaci skutku. Tímto zcela naplnil požadavek stanovení v § 78 odst. 3 zákona č. 250/2000 Sb. Obviněná tak nebyla zkrácena na žádném ze svých práv (o kterých byla v oznámení o zahájení řízení vyrozuměna) a mohla se účinně bránit v rámci vedeného řízení.

K námitce právního zástupce, že zahájením řízení došlo k porušení § 77 odst. 1 zákona č. 250/2000 Sb. správní orgán uvádí, že řízení vedené pod sp. zn. UOOU-11233/16 nebylo řízením o přestupku, ale řízením o uložení opatření k nápravě. Účel těchto dvou řízení

(dosažení nápravy na straně jedné a sankční na straně druhé) je přitom zcela odlišný. V žádném případě tak nemůže být následným (nebo i souběžným) vedením těchto dvou řízení porušena zásada obsažená v § 48 správního řádu, tedy zásada *ne bis in idem*, a analogicky nemůže dojít ani porušení § 77 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Skutečnost, že (resp. zda vůbec) obviněná plní opatření, která jí byla v řízení o nápravných opatřeních uložena, může správní orgán hodnotit při stanovení výše sankce, ale ani jejich samotné neprodlené splnění v celém rozsahu, neznamená, že na jednání obviněné zjištěné v rámci kontroly lze automaticky hledět jako na bezvadné a nevyžadující uložení sankce.

Správní orgán tak považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů nebo v případech stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona. Tím spáchala přestupek podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněného. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku zvyšuje rozsah a množství osobních údajů zpracovávaných obviněnou. Za okolnost zvyšující závažnost jednání je třeba označit také dobu, po kterou k neoprávněnému zpracování osobních údajů docházelo (tj. od jejich získání na základě licenčních smluv a objednávky, až po částečnou likvidaci). Současně lze uvést, že jednáním obviněné, při kterém docházelo k předávání osobních údajů klientům ve formě zpracovaných databází a následnému oslovování subjektů údajů, docházelo k značnému zásahu do jejich soukromí, což závažnost přestupku také zvyšuje. Pokud se týká povahy činnosti obviněného, je dle správního orgánu profesionálem v oboru, kde dochází k rozsáhlému zpracování osobních údajů, což míru škodlivosti přestupku zvyšuje. Za okolnost snižující závažnost jednání obviněné považuje správní orgán skutečnost, že splnila opatření k nápravě, která jí byla uložena. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 15. ledna 2018

otisk
úředního
razítka

ředitelka odboru kontrolního